

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredni dnevi in prazniki, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 94.

V Ljubljani, v torek 24. aprila 1888.

Letnik XVI.

Kandidatje

za II. volilni razred, ki voli jutri dné 25. aprila, so:

Josip Benedikt, trgovec.

Peter Grasselli, hišni posestnik in župan.

Ivan Gogola, c. kr. notar.

Janez Rozman, župnik pri svetem Jakobu.

V Ljubljani 24. aprila 1888.

Narodni volilni odbor.

Govor poslanca Šukljeja

v državnem zboru dné 19. aprila 1888.

Oglasil sem se bil prvotno za besedo edino le s tem namenom, da bi pri razpravi državnega proračuna izrazil narodnostne pritožbe svojega naroda in gospodarske zahteve ožje svoje domovine. Častno zaupanje z menoj vpisanih pro-govornikov pa mi je naklonilo važnejšo nalogo, da namreč kot generalni govornik končam vrsto vpisanih govornikov na tej (desni) strani in označim naše stališče nasproti vladi in njenemu delovanju. Naloga je tem težavnejša, ker sili političnega novince, da v neenakem boji merim svoje moči s starim parlamentarcem, izvežbanim budgetnim kritikom, katerega je v znanji budgeta le malo doseglo, in morda nobeden prekosil.

Lotil se bom naloge s svojimi slabimi, nezadostnimi močmi. V to svrhu bom najprvo pojasnil številke državnega proračuna; o dokazih gospodov predgovornikov, ki nočejo biti merjeni z enako mero, govoril bom v teku razprave pri primerni priliki.

Proračunski odbor je določil troške za tekoče leto na okroglih 537 milijonov gld., dohodek na 516 milijonov gold. in skupni primanjkljaj na 21 1/2 milijona gld.

Slišali pa smo, da so grajali tudi te številke. Gosp. poslanec dr. Menger zračunil je skupni pri-

manjkljaj na 25 do 26 milijonov gld., in včerajšnji gosp. generalni govornik je tudi prišel do zaključka, da znaša primanjkljaj 24 1/2 milijona gld. Gospoda moja, prešli bi lahko te ugovore in se naravnost sklicavali na računске zaključke in tabelarni pregled, ki ga je gosp. poročevalec pridelal na 8 strani svojemu poročilu, iz česar se razvidi, da so dejanski vspehi sedanje vlade vendar ugodnejši od proračunov; to zadostno dokazuje, da pri proračunih vlada in večina postopate z ono skrbljivostjo, kateri smatram kot prvi pogoj pravemu proračunu.

Vse to pa, gospoda moja, opira se na prave računске zaključke, in včeraj je izvrstni zastopnik hebske trgovinske zbornice po mojih mislih zasukal jo mojsterski, ko je ostro kritikoval računске zaključke, posebno ona dva zadnjih dveh let 1885 in 1886. S tem je dosegel velik uspeh mej svojimi somišljeniki, in priznati moram, da so tudi mene za nekaj časa omamili njegovi ugovori.

Naravnost priznam, jaz imam neko slabost za ne ravno kratkočasno čitanje računskih zaključkov in zato sem si zelo očital, da sem prezrl te nedostatke. Bil sem omamljen tako dolgo, da sem prišel domov in vzel v roke računska zaključka za l. 1885. in 1886. Primerjal sem ju s podatki g. poslanca dr. pl. Plenerja, in uspeh tega pregledovanja hočem z Vašim dovoljenjem tukaj pojasniti.

Prosim visoko zbornico, naj posluša moje dokazovanje z isto potrpežljivostjo, kakor je poslušala že po osebi veljavnejše razlaganje g. poslanca dr. pl. Plenerja, ki pa je, kakor bom dokazal, vendar stvarno večinoma napačno in neresnično.

Priznam, da se ugodnejši uspeh leta 1885., kakor je po pravici povdarjal g. poslanec dr. pl. Plener, posebno na to opira, da je naraslo 14.600.000 gld. vsled vračil Ferdinandove severne in avstrijske severo-zahodne železnice. Tega tudi nobeden ne tají in je tako znana stvar, da ni bilo treba veljavnemu g. poslancu dr. pl. Plenerju opozarjati nas na to sploh znano stvar.

Manj lojalno pa je, ko je g. poslanec pl. Plener omenil, da je južna železnica vsled dohodninskega davka plačala več direktnih davkov za 3.3 milijona goldinarjev. Vzel sem v roke računski zaključek za l. 1885. in pregledal pojasnila, ali tega nam nihče

ne more dokazati. Pri dohodninskem davku — o tem je govoril g. poslanec pl. Plener — razvidi se večji dohodek, pa ne 3.300.000 gld., temveč okroglih 1.300.000 gld. In kako naj si razlagamo ta večji dohodek? Prosim, vzemite v roke pojasnila. Tu najdete na strani 115 po besedi (bere):

„Kar se tiče tega večjega zneska, dosegel se je vsled izboljšanih obrtnih in gospodarskih razmer, s poplačilom znatnih zaostankov iz prejšnjih let in v nekaterih deželah vsled izmerjenega dohodninskega davka južne železnice z doplačili za leta 1880 do 1883.“

Torej ne 3.3 milijona, temveč 1.3 milijona, katerih pa ni plačala južna železnica sama, marveč južna železnica v zvezi z dvema zelo važnima faktorjema. To je — nočem biti preoster v izrazu — le polu resnice, toda polovičarska resnica more včasih ravno toliko koristiti ali škodovati, kakor cela neresnica.

Najbolj pa je mahnil g. poslanec dr. pl. Plener po računskem zaključku leta 1886., kar je tudi umevno. Ta računski zaključek kaže čistega prebitka 2.7 milijona, in če se postavimo na stališče spoštovane opozicije, umevno je, da ji ta faktum s strankarskega stališča ne more biti prijeten. Zato se je tudi trudil g. poslanec dr. pl. Plener, da je skril ta prebitek, in čuditi sem se moral urnosti, s kojo je ta prebitek v prespretnih rokah g. poslanca pl. Plenerja presukal se v precejšen primanjkljaj. Kaj ugovarja v tem oziru? Najprvo graja pri sladkorji večji dohodek v primeri s proračunom v znesku 11.571.000, recimo okroglih 11.600.000 gld., in misli, ta večji dohodek je narasel le iz doplačil. Toda svota 11.600.000 vendar tudi kaže, da so tukaj vplivali tudi drugi faktorji. Opomnim na to, da so se za določbo 1886/87 zvišale povprečne mere za sladkorni davek, dalje opomnim, da se je l. 1885. pridelalo le malo pese, kakor se razvidi iz pojasnil, in zato je bilo primanjkljaja 1.600.000 v primeri s proračunom, dočim se je l. 1886. pridelalo in predelalo mnogo pese. In kaj bi bilo sploh s tem dokazano, ko bi ves ta znesek 11.600.000, ki je pripisan v računskem zaključku letu 1886., stekel se iz doplačil za leto 1885.? Nič drugega nego prestava. G. poslanec dr. pl. Plener je grajal računska

LISTEK.

Kaj se prinese iz krčme domov.

(Spisal Izidoro Mullois. — Prevel iz laščine Fr. Vice Ivanac.)

VII.

Ko že govorimo o nasledkih pijančevanja, pogledjmo zdaj še jeden, ki človeka prestraši. Ako je že grdo za moškega, če je pijan, kaj si moremo misliti, če je ženska pijana? Najhujše je to, da ženska noče nikoli pripoznati svoje slabosti. Moški bi vam precej brez mnovega truda rekel: seveda, res je, da sem nekoliko več pil kakor je bila potreba; imam že to slabost. Ali ženska tega ne bi nikoli povedala. Ona najde sto izgovorov. Ko bi jo tudi našli s steklenico v eni roki in s kupico v drugi, rekla bi vam: „Bila sem zelo slaba in sem si hotela pogreti malo želodec.“ Ako meri cesto in pade (kar se večkrat vidi), izgovarja se: „Cesta je slaba in polzka, noga mi je izpodrsnila. To se lahko vsakemu zgodi.“ In še sto drugih izgovorov bo našla.

V nekem trgu, kjer se vsi dobro poznajo, pozdravljajo in kritikujejo, živela je neka gospa precej bogata in drugače prav poštena, le nekoliko preveč rada je pila. Njen mož je skrbno pazil na njo, da ne bi zahajala v krčmo. Neki dan pa mu le uide in gre skozi stranska vrata v bližnjo krčmo. Krčmarica je precej vedela, kaj želi — ženske se hitro razumejo — in ji prinese steklenico žganja; naša gospa jo skrije pod obleko in hiti domov, pa le bolj po skritih ulicah.

Pred neko prodajalnico je stalo vedno nekaj delavcev, ki niso toliko pazili na svoje delo, kakor na to, kaj se okolu njih godi. Dobro so poznali to gospo in tudi njeno slabost. Ko so jo prej videli, da gre v krčmo, bili so prepričani, da ne gre po nič drugega, kakor po pijačo. Sklenili so, napraviti si nekaj smeha.

Rečeno, storjeno. Eden od njih vidi malega dečka, ki se je tam blizu z dvema palicama igral, ter gre k njemu in mu ponudi nekaj novčičev, da gre za gospo in udari s palico po tisti strani, kjer vidi obleko bolj napeto. Deček rad sprejme to

ponudbo, brzo steče za gospo, dobro mahne s palico in „drlin“! Delavci pa zaženejo silen smeh.

Osramotena hiti gospa domov, in še tisti večer se je raznesel ta dogodek po celem trgu: bilo je dosti smeha.

VIII.

Ti dragi bralec, ne zahajaj brez potrebe v krčmo in ne ostajaj tu cele noči. Slišal si, kam pijančevanje privede človeka.

Posnemaj raje mladeniča, ki je z desetimi goldinarji v žepu napotil se v krčmo. Med potom pa sreča revno ženo z malim bledim dečkom. Ta prizor ga tako presune, da začne sam pri sebi misliti: „Glej, ti greš v krčmo zapravljat denar, ti ubogi ljudje pa nimajo ne obleke, ne grizljive kruha.“ On gré za ubogo ženo in ji dá ves denar. Zelo vesel hiti domov in pripoveduje očetu in materi, kaj je storil. Dobri stariši se razveselijo tega lepega dejanja svojega sina in pohvalijo njegovo plemenito srce.

Stori tudi ti tako in pomagaj svojemu trpečemu in lačnemu bratu.

zaključka za l. 1885. in 1886. Če hoče torej 11,600.000 gld. odšteti pri letu 1886., prišteti bi jih moral letu 1885. Če na eni strani za toliko zniža prebitok, mora ga za enako svoto zvišati pri letu 1885.

Druga točka, ki mi je mnogo belila glavo, je pri zmanjšanji materialnih in inventarnih zalog državnih železnic, ki je všteta pri neproračunjenih dohodkih v znesku 1,108.000 gold. Pojasnil za leto 1886. še nimamo; nisem si mogel pomagati in razjasniti si to točko; šel sem naravnost k najvišjemu računskemu dvoru in tam so mi pojasnili, kar sem želel. Ta svota pride od tod, ker so l. 1886. prodali veliko množino starih neporabnih priprav, ker je bilo treba manj novih naročil, in ker so se konečno zmanjšale rezerve voznihih sredstev — kar jaz smatram kot pravilno, g. poslanec pl. Plener pa je imenoval zmanjšanje državnega premoženja. Pri tem je g. poslanec dr. pl. Plener prezrl neko malenkost: v računskem zaključku za leto 1885. našel je namreč mej troški, pod enakim naslovom, točko „pomnoženje materialnih in inventarnih zalog“ z 824.000 gld. Če hoče torej znesek 1,100.000 gld. odstraniti iz prebitka leta 1886., moral bi, ako logično postopa, na drugi strani pri letu 1885. uvrstiti to pomnožitev, in vsled tega bi bil vspeh l. 1885. ugodnejši za ta znesek. (Prav res! na desnici.) Ali nisem mogel verjeti svojim ušesom, ko sem slišal iz ust tako odličnega moža, kakor je g. poslanec dr. pl. Plener, kritiko o točki, ki se tiče znanih posojilnih dolgov hranilnicam. S tem je, smem reči, vzbudil mej svojimi pristaši vihar moralnega srda, ker je stvar tako zasukal, da se na eni strani delajo dolgovi, jemljó posojila, na drugi strani pa posojila vpisujejo kot dohodki.

Slišal sem tukaj klice „neverjetno, škandalozno!“ A oglejmo si računski zaključek! Ali ne vidi gosp. poslanec dr. pl. Plener — obžalujem, da ni navzoč — da stoji v računskem zaključku za leto 1886. mej državnimi dohodki — navesti hočem le nekaj — na strani 118 to-le (bere): „Pri prvi avstrijski hranilnici, posojilo za zgradbo poslopja za poštne in dikasterijalne namene na Dunaji 343.000 gld., v Olomucu 126.000 gld., v Opavi 87.000 gld.“ Ko bi se bil g. poslanec dr. pl. Plener potrudil in pregledal tudi troške, moral bi najti na strani 70 mej neproračunjenimi troški (bere): „Zgradba poštnega poslopja na Dunaji 343.000 gld., v Olomucu 126.000 gld., v Opavi 87.000 gld.“ Kdor ne prizná značaja tega postavka kot prehodnega, bolje stori, da je previdnejši s svojo sodbo.

Priznam, da je skupiček v znesku okroglih 574.000 gld. le slučajen dohodek, izvanreden, ki je, kakor sem zvedel, narasel iz zneskov pri prodaji praških trdnjavskih zemljišč. Opomniti pa moram, da so temu znesku na drugi strani nasproti izvanredni troški, in da so taki postavki v vsakem osrednjem računskem zaključku. (Dalje prih.)

„Matica Slovenska“

Tajnikovo letno poročilo o delovanju odborovem v dóbi od 1. aprila 1887. do 31. marca 1888. l.

(Dalje.)

Društvena knjižnica je dobila v zadnjem letu lep prirastek 280 knjig, zvezkov in časopisov, deloma vsled daril, deloma po zameni od društev, s katerimi stoji „Matica“ v književni zvezi, 82 vsled daril, 198 po zameni. Po jeziku jih je bilo: 108 ruskih, 84 čeških, 35 slovenskih, 21 hrvatskih, 13 nemških, 9 latinskih, 5 srbskih, po 2 angleški in bolgarski, 1 sorbska. Darovalcem se je „Matica“ zahvalila, kakor je bilo primerno; ali takoj iz predsedništva ali pa iz odbora. Društvom, ki so ji poslala svoje knjige, povrnila je tudi s svojimi. — Po odborovem sklepu je bilo v lanskem „Letopisu“ nadaljevano poročilo o knjižnici in objavljeni oni slovenski rokopisi, katere si je odbor namenil hraniti. Nekaj starih, že zdavna objavljenih rokopisov je bilo društvu na korist oddanih, nekaj neobjavljenih in nerabljenih vrnenih pisateljem, več slovarskega gradiva pa iz matičinega varstva prepuščenega vredništvu slovenskega slovarja v porabo in last.

Književna zaloga je iznašala koncem decembra 1887. leta 17127 knjig in 8127 zemljevidov; zmanjšala se je tedaj tekom lanskega leta za 539 knjig in za 247 zemljevidov. Promet z društvenimi

knjigami je bil lani živahnejši, kakor predlanskim, bodisi že gledé razprodajanja, bodisi gledé daril. Pri zalogi je „Matica“ skupila lani nad 300 gld., ter prodala posebej od šolskih knjig 92 „Živalstev“, 74 „Geometriji“, 36 „Rastlinstev“ in 31 „Somatologiji“. Tudi prošnje gledé podaritve knjig bodisi že od posameznih oseb, bodisi od zavodov, društev, korporacij, so bile v zadnji dóbi veliko mnogobrojnejše, kakor v prejšnjih. Odbor, oziroma predsedništvo sta vse te prošnje reševala po običaji, večkrat izrečenem v odborovih sejah in potrjenem že po rednem velikem zboru. Popolnoma tekom lanskega leta ni posla nobena knjiga in noben zemljevid; nekaj jih pa sedaj hrani društvo že v tako pičlem številu, da utegnejo poiti prav kmalu. Kar še posebej dostaje novjših društvenih knjig, hrani jih „Matica“ v svoji zalogi od predlanskih po 140 do 150, od lanskih le po 50 iztisov. To bodi povedano v opomin nekaterim zaostalim društvenikom in na ravnanje onim, ki želé pristopiti na novo ter se vpisati tudi še za nazaj. Koslerjev atlant poide prav kmalu. Kockejevih atlantov „Matica“ ne bo vnovič natiskovala, nasprotno je sklenil odbor plošče prodati in Kockejevo zadevo kolikor mogoče pospešiti in za društvo ugodno dognati.

Naše društvo ima po različnih škofijah vsega skupaj 105 poverjeniških mest. Njegova glavna zaslomba je v prvi vrsti škofija ljubljanska, deloma pa tudi škofija lavantinska. Veliko ugodnejših razmer bi bilo še želeti po ostalih škofijah, akoravno se tudi v teh tu pa tam na bolje obrača. Odboru je vedno resna briga pridobiti si marljivih, za stvar in njen prospeh navdušenih poverjenikov, namere njegove so tudi precej vspešne. Gotovo je pa, da poverjenik sam vsega tudi ne more storiti, treba je, da ga tudi njegovi člani dosledno podpirajo, da mu ne stavljajo zaprek. Tudi v zadnji dóbi zvršilo se je pri matičnih poverjeništvih precej sprememb, bodisi vsled smrti, bodisi vsled odpovedi ali pa preselitve dosežanjih poverjenikov. Nove poverjenike so dobili: Gorica, Slov. Gradec, Komen, Vrhnika, Zavrč, Rateče; dobiti jih pa imajo: Kanalska dolina, Moravče in Pliberk. Reka je še vedno izpraznjena. Slovenje - bistrška dekanija ima v zadnjem času jedno samo poverjeništvó; dolinskemu poverjeništvu bila je priklopljena tudi osapska dekanija.

V tesni zvezi s poverjenišskimi razmerami, ker od njih močno odvisne, so si tudi društveniške razmere, ki se jednako prvim, v zadnjih letih po malem, toda dosledno boljšajo. Za l. 1885 je plačalo „Matici“ 1130 letnikov, za l. 1886 že 1196, za l. 1887 doslej že 1297; nekaj jih utegne še priti, tako, da jih bo skupaj gotovo 1300. Gledé letošnjega leta ni doslej še mogoče izreči konečne sodbe, akoravno je vplačevanje v primeri z lanskim istotako. Število ustanovnikov ostaje od leta do leta v bistvu jednako. Umrle ustanovnike nadomeščajo na novo pristopivši; ustanovnikov je vedno nekoliko nad 300. V obče bi bilo pa gledé društvnikov, zlasti po nekaterih okrajih na deželi, želeti nekoliko živahnejšega zanimanja za „Matico“. Društvo se resno trudi dosežati svoj namen in ne zasluži nikakor, da je omikano slovensko občinstvo še večinoma toli prezira. Pomisliti je tudi treba, da je društvu tem lože ustrezati željam in zahtevam društvnikov, čim večja je denarna podpora društvnikov samih. In bodimo pravični ter vprašajmo se: Katero drugo društvo, ki ima samo 1500 rednih plačnikov, podaje leto za letom svojim članom za tako nizko ceno po več kot 50 skrbno premišljenih, strokovnjaško pisanih in v jako lični obliki tiskanih pol bralne tvarine? Želeti bi bilo skoro, da se vendar jedenkrat velik del slovenskega občinstva že znebi neutemeljenih predsodkov, ki jih še vedno goji nasproti „Matici“, ter da jo duševno in gmotno podpira. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. aprila.

Notranje dežele.

Sestanku avstrijskega cesarja z angleško kraljico se odreka vsaka politiška važnost, ker kraljice ne spremlja nobeden minister.

Med *Taafejem* in *Tiszo* so bajé navstali napeti odnošaji zaradi postopanja budimpeštanskih poluurađnih krogov.

Nova *jezikovna naredba pri najvišjem sodnem dvoru* je postala že pravomočna. Zaradi tega je bilo treba pomnožiti število uradnikov pri tem uradu; nastavili so več Čehov in Poljakov kot tajnike.

Hrvatski sabor pečal se bo v svojem prihodnjem zasedanju poleg že naznanjenih novih postav na kazenskem in upravnem polji tudi z novim šolskim zakonom, ki se posebno ozira na želje srbskih deželanov.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je v nedeljo, kakor že poročano, sprejel opoludne švedskega kralja. Slednji in njegovo spremstvo sta bila v vojaški opravi. Sprejel je kralja na stopnjicah višji dvorni mojster, msgr. Machi, z dvorniki ter ga spremil do vhoda v zasobne papeževe sobane. Razgovor med papežem in kraljem je trajal blizo eno uro. Sv. Oče je spremil visokega obiskovalca do vrat svojega stanovanja. Kardinal Rampolla bo obiskal kralja v papeževem imenu.

Srbska skupščina se je zadnji čas pridno poprijela svojega dela. Tudi disciplina med radikalno večino se je nekoliko utrdila. Stavili so se razni važni predlogi, med temi tudi, da se odpravi smrtna kazen za politiške zločince. Predloga, naj razdeli vojni minister 2000 eraričnih pušek med prebivalce okraja studeniškega, ki je v vedni nevarnosti zaradi roparskih Arnavtov, in naj se zabrani vstop inozemskih častnikov v srbsko armado, izročila sta se vojnemu odseku.

Bolgarski uradni list „Svoboda“ je dobil iz Carjigrada nastopno poročilo: „V naši zadevi nič novega. Turčija je vesela, da je nikdo ne vznemirja z bolgarskim vprašanjem. — Princ Ferdinand bo dné 26. t. m. odpotoval s Stambulovom v severno Bolgarijo, kjer se bo mudil mesec dni ter obiskal vsa večja mesta. — „Agr. Tagblatt“ objavlja nastopno brzojavko iz Bukarešta: Princa Koburškega pričakujejo semkaj binkoščne praznike. Iz Bukarešta bo odpotoval v Ebenthal ter bo od tam poslal bolgarskemu narodu oklic, v kojem bo naznanil, da se odpove bolgarskemu prestolu.“

Turčija je izročila nalog, da sestavi pogodbo o *turško-bolgarski* železnični zvezi, državnemu podtajniku v ministerstvu za javna dela, Sebaldtu efendiju, in vladnemu pravniku, Gabrielu efendiju. Bolgarska pooblaščenca v tej zadevi sta dr. Vulković in Svetkov. Obestranski zastopniki so že imeli skupna posvetovanja. Gledé predloga bolgarske vlade, da bi prevzela opraviljstvo prometa na progi Banava-Vakarel, odgovorila je Turčija, da bo mogla rešiti to vprašanje še le tedaj, ko bodo dognane opraviljstvene pravice barona Hirscha in družbe železniških zvez.

„Nordd. Allg. Ztg.“ poroča dné 21. t. m. o zdravju *nemškega* cesarja: Mrzlíca še vedno ni prenehala, tudi se vedno še izliva gnoj iz rane v grlu. Cesar ima slab tek, vendar pa zavživa zadostno množino zanj primernih jedil. Njegove duševne moči in veselje do dela so še vedno neoslabljene. Cesar prenaša svoje muke mirno in stanovitno; nedavno je zapisal svojemu sinu prestolonasledniku na listič papirja nastopne pretresujoče besede: „Uči se trpeti, ne da bi tarnal; to je edino, kar se moreš od mene naučiti.“ Neki v Charlottenburgu izhajajo list poroča, da je cesar zapisal FM. Blumenthalu, ki je voščil cesarju zdravje, na košček papirja: „Ljubi moj Blumenthal, skoraj mi ni več mogoče prenašati!“ „N. A. Ztg.“ pa preklicuje to zadnjo vest kot izmišljeno. Predvčerašnji bulletin slóve: Cesar je imel precej dober dan; mrzlíca je bila mej dnevom manjša od prejšnjih dni, proti večeru pa se je shujšala.

V *francoskem* senatu je dné 21. t. m. interpeloval Travieux ministerstvo o splošni politiki. Floquet je odgovoril: Da se izvrši presoja ustave, treba je sporazumljenje s senatom ter se bomo morali o tem še natančneje posvetovati. Ministerstvo razumeva pod presojo ustave spopolnjenje ustave, v koji so se prikazali nedostatki. (Posamezni klici: Kateri nedostatki?) Floquet odkloni, da bi se spuščal v podrobnosti, ter konstatuje, da je večina danes v zbornici izvoljene komisije za odložitav presoje, ter nadaljuje: Ako bomo morali predlagati spremembe gledé razmerja med državo in cerkvijo, storilo se ne bo to z namenom, da bi se rušila verski mir in prostost vesti. Z ozirom na zahteve mesta pariškega se izjavi Floquet, da je pripravljen dati mestnemu starašinstvu večje pravice, nikakor pa mu ne bo izročil redarstva glavnega mesta. Če bo ministerstvo predlagalo katere premembe v ustavi senata, sklical se bo še poprej slednji, da se bo posvetoval o dotičnem načrtu. Govornik konča: Pokazati moramo, da more prosto gibanje parlamentarne naprave zadovoljevati takó, kakor to nekoji pričakujejo od diktature. Treba je množicam pokazati ničnost njihovih náđ gledé diktature, da takó pridobijo do nas zopet zaupanje, potem ne bo težaven naš posel. Prevzel sem vladno krmilo s trdnim sklepom, da bom postavil nasproti diktaturi načela republikanske vlade. — Senat je potem sprejel vsled vladnega zahtevanja s 135 proti 106 glasovom, da se preide na dnevni red. — Boulangistiški odbor je z okrožnico naznanil, da bo ostal Boulanger poslanec Nord-departementa, ter preklicuje vest o kandidaturi Boulangerjevi v departementih Isère in Haute-Savoie, dostavljajoč, da bo odbor podpiral vsacega republikanskega kandidata, ki bo vsprejel v svoj vspešni razpustitev zbornice in presojo ustave. — V Parizu razsajajo vseučiliščniki po ulicah kot nasprotniki boulangistiške stranke. Dné 21. t. m. zvečer sprijelo se je nad 1000 dijakov z množico ljudi, ki

je klicala: „Živel Boulanger“. Unel se je huđ boj, pri kojem je bilo dvajset vseučilišnikov ranjenih, med njimi več zelo nevarno.

Italijanski liberalni listi se veselē, ker namerava Crispi nov udarec zoper **papeža**: prepovedati hoče uradno verske sprevođe. „Moniteur de Rome“ pravi, da je ta vest resnična in da bo kmalu izšel dotični ukaz. Do sedaj so bile procesije prepovedane le v večjih mestih, na deželi pa je bilo odvisno od prefektov, da so jih dovoljevali ali ne. Odslej pa se bo raztezala ta prepoved po celi Italiji. Pravega vzroka ali tudi povoda nima Crispi, narekovalo mu je to postavo edino le sovraštvo do vsega, kar je v zvezi s sv. Očetom in cerkvijo. Pomisliti je treba pri tem, da je taka naredba v Italiji veliko hujša nego drugod, ker so tukaj zunanje izjave božjega čiščenja postale tako rekoč del narodovega življa. Zaradi tega se pa tudi ne vé, ali Crispi s tem ukazom ne bo zabredel v največje zadrege.

Italijanska zbornica bo bajē kmalu razpuščena; politiški krogi trdijo, da bi se bilo to že zdavnej zgodilo, ko ne bi bil splošni evropski položaj vzbudil v ministerstvu želje, da bi se še prej rešila nekoja nujna vprašanja. — Dne 21. t. m. je poslanec Bovio (skrajna levica) naznanil interpelacijo o zunanjih odnošajih Italije, osobito nasproti osrednjim velevladim in Franciji.

Italijanska vojska zoper **Abesince** pričela se je ravno tako z vriščem, kakor se je končala na tistem in previdno: Sovražnika prodirata eden zoper drugega, postavita se drug drugemu nasproti ter vihtita orožje v besnem sovraštvu; s tem pa je končana ljuta vojska, vsak odpotuje proti svojemu domu zadovoljen, da se mu ni storilo nič žalega. Toda mej tem ko je necivilizovani Abesinec zapustil nekrvavo bojišče mirno in tiho, praznoval je Italijan svojo klaverno končano vojsko s slovesnostjo. „Agenzia Stefani“ je dobila iz Masave dne 21. t. m. brzojavno poročilo: San Marzano je svečano izročil posadkam stalne trdnjave v Saatiji ter pri tem naglašal v svojem govoru: Ta slovesnost posvečuje italijansko prilastitev zasedene dežele, kojoj je spremenila italijanska vojna sovražniku v nepremagljivo trdnjavo. Sovrag je prišel v ogromnem številu, rekel je, da nam ne bo prepustil naše pridobitve, a upal se nas ni napasti, akoravno je bil močnejši od nas. — San Marzano bo obiskal na ladiji „Cavour“ prihodnje dni Aden in Assab.

Turčija ni dovolila Avstriji, da bi ustanovila na črti Vranja-Skoplje svoje lastne poštne postaje. — Sultan je odposlal v Solun Radšeba pašo s strogim nalogom, naj napravi konec roparstvu hajdukov.

Iz **Rumunije** dobajajo jako redke vesti. Edino to se poroča, da bodo nemiri kmalu končani, a ne dostavlja se, s katerimi sredstvi in s kolikimi vojaškimi močmi in žrtvami se je vladi to posrečilo.

Izvirni dopisi.

Z Vinice, 18. aprila. Precej po Veliki noči začele so tukaj poslovati razne banke in ceniti škodo na poslopih pri njih zavarovanih. Največ imela je banka „Slavija“, katera bođe izplačala škode nad 27.000 gld., graška vzajemna 2100 gld., tržaška „Reunione“ nekaj nad 3000 in peštanska „Fonciere“ 860 gld. Res so to lepe številke, a kaj se hoče, ko so le kaki trije zavarovani za velike svote, a vsi drugi za male. Kje je poljsko orodje, posodje in druge hišne priprave, katere so tničene, a to ni bilo zavarovano. Vendar Bogu moramo biti hvaležni, da se vsaj neki del dobí od zavarovalnic, da je možno pričeti z gradjenjem.

Dne 12. aprila precej po deseti uri zjutraj došel pa je preblagorodni gosp. okrajni glavar Ferdinand marquis de Gozani s svojo visokorodno gospo soprogo in s spoštovanim gosp. zdravnikom Antonom Paulinom iz Črnomlja delit do takrat nabrane milodare.

Vsi pogorelci zbrali so se v prostorni šolski sobi in spoštljivo pozdravili prišlece. S porazumljenjem preč. gosp. župnika in gospoda župana začela se je delitev, s katero so bili vsi zadovoljni. Razdeljeni so bili pogorelci-posesniki na šest razredov, in to po škodi. Dobili so po: 95 gl. 90 kr., 79 gl. 94 kr., 63 gld. 96 kr., 47 gld. 98 kr., 32 gld. 2 kr. in 16 gld. 3 kr. Vsak je bil poklican k mizi, tam se podpisal ali podkrižal in iz rok gospoda glavarja dobil njemu določeni znesek. Spodobno se je vsak zahvalil in marsikomu je igrala solza hvaležnosti v očesu, kar sem sam opazil, ker sem bil perovodja pri tej razdelitvi. K sklepu je še gospod glavar zapisal one, ki so imeli škodo pri požaru, a niso bili hišni posesniki, da tudi ti dobē nekaj podpore pri drugi delitvi. Res jako moramo biti hvaležni svojemu preblagorodnemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju, ki se toliko trudi za nesrečnike.

Razdelili pa so se sedaj: dar Nj. Veličanstva presvetlega cesarja, veleslavnega deželnega odbora, metliške in črnomaljske posojilnice in darovi nekaterih domačih fará, vsega skupaj 2703 gld. 75 kr.

Čast. gospod župnik tudi sam dobiva od raznih strani darove in delí po svoji najboljši previdnosti med nesrečnike. Sosedne občine v okraji zbirajo tudi živeža za pogorelece, bodisi za seme ali pa za živež, ker tudi tega nimamo. Dosedaj se je že precēj domov pripeljalo in koncem tedna bomo tudi to delili.

Vsem darovateljem bođi izrečena tisočerna hvala, Bog naj jim povrne stotero, kar so nesrečnikom darovali.

Tudi banka „Slavija“, oziroma njena zastopnika, koja sta bila tukaj, gg. Ivan Hribar in Fran Bien, inženér iz Prage, darovala sta v imenu banke 25 gl. za najpotrebnejše gasilce in branitelje šolskega poslopja. Ta denar se je v nedeljo 15. aprila med vrle pomočnike razdelil. Hvala tudi banki „Slaviji“ na tem daru.

Kedar se bođe zopet delilo, bodem že sporočil. Tolažba.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

VII. Gospod zbornični svētnik Vaso Petričič poroča, da novo kreditno društvo, podobno prejšnjemu prometnemu društvu v Ljubljani, ni bilo dovoljeno. Na podstavi obširnega poročila, katero pojasnjuje odnošaje v Ljubljani posebe in tudi drugod po deželi kranjski, navaja, kako je osnovalni odbor v Ljubljani mislil osnovati kreditno društvo z imenom „Kranjska prometna banka“, ter povdarja govornik, da je takega zavoda potreba brez sumnje obče priznana, in zato predlaga: „Trgovinska in obrtniška zbornica v Ljubljani priznaje, da je potreba kreditnega društva, podobnega prejšnji prometni družbi v Ljubljani.“

Razgovora o tem predlogu so se udeležili gg. zbornični svētniki Karol Luckmann, Ivan Perdan, Ivan Baumgartner, Ivan Horak, zbornični tajnik in predlagatelj. Potem je bil predlog jednoglasno sprejet.

VIII. Gospod zbornični svētnik Ivan Baumgartner poprime na to za besedo. Dejal je:

Še dveh stvari mi je omeniti. Prvo je moj in mojih somišljenikov nujni predlog, a drugo rudokopa zagorskega prošnja, naj posreduje čestita zbornica po svojem državnem poslancu pri Njega Uzvišenosti gospodu trgovinskemu ministru, da v korist tega rudokopa posreduje pri ostravskem rudokopu in pri južni železnici. Ker je nujni predlog kratek, dovoljujem si najprvo o njem govoriti.

Kakor je že častiti gosposki znano iz časnikov, bavijo se mesec dni vsa trgovinska in obrtna društva, delavska društva, občinski zastopi in druga društva z Liechtensteinovim načrtom učilniškega zakona. Znano mi je, da je nižje-avstrijsko obrtniško društvo sklenilo v svoji zadnji skupščini, pozvati vsa jednaka društva, da se z resolucijami proti Liechtensteinovemu učilniškemu načrtu pridružijo prošnji, ki jo je to društvo poslalo visokemu državnemu zboru. Brez sumnje bođe ta poziv došel tudi častiti zbornici, toda jaz mislim, da ga ne čakajmo, nego da že danes sami se poprimemo te stvari in da sklenemo, da proti temu zakonskemu načrtu tudi mi prošnjo uložimo. Jaz zmatram za dolžnost zbornice, da se tej stvari izrazi, ker se ta zakonski načrt tiče najbolj onih, katere mi zastopamo. Vsakemu nas je dobro znano, da je za trgovino in obrtnost vselej treba znanja in umenja, da se ubranimo konkurence, zlasti konkurence iz inozemstva in da si utrdimo obstoj. Ako bi se imele osnovne šole po novem zakonskem načrtu skrečiti, bati se je, da sotrudniki pri obrtih ne bodo mogli v bodoče podjetnikom dajati one pomoči, katere potrebuje za vrževanje svojega obstoja, in potemtakem ne bodo si ni sotrudniki mogli toliko prislužiti, kakor doslej. Še mnogo bi mogel navesti, da utemeljim svoj predlog, toda ne maram radi poznega časa s tem truditi gospodov, ter predlagam: „Slavna zbornica naj se izjavi za prošnjo“. Uverjen, da se naš predlog sprejme, predlagam evo besede kratko sestavljene prošnje.

Predlog bil je dovoljno podpiran, vendar pa nujnost ni bila priznana. (Konec prih.)

Glasba.

Missa „Tota pulchra es Maria“, za mešan zbor z orgljami. Pod tem imenom nam je podal č. P. Angelik Hribar svojo najnovejšo skladbo v „Glasbeniku“ (1888) in v posebni izdaji. Ta maša je gotovo najboljšo delo P. Angelika. V njej je velika živahnost; zbor menjava s soli, dueti, terceti in z unisono, pevcem ne dela prevelikega truda. Maša se ogiblje kromatike po mogočnosti; v 21. taktih prvega dela ni nobenega znamenja, v „Christe“ jih je nekaj, „Sanctus“ jih ima le šest. Vsled tega ima maša cerkven značaj in pevcem je olajšana naloga. Motivi so cerkve dostojni, večkrat se v raznih izpremembah ponavljajo in to dá maši enotnost. Najlepša točka je „Gloria“, ki se lepo ozira na liturgične momente: „Adoramus te, Jesu Christe“ itd. Pravi biser pa je „Qui tollis“. — „Credo“ je „a cappella“, vendar bi odsvetoval „allegro“ peti. Sploh ima pevovodja nalogo, da določi pravi tempo.

Zadnje dni tu pa tam berem pritožbe, da se pri nas vse ceni, kar s tujega pride. Res je tako. Ta cvetica pa je vzrasla na domačem deblu. Vsak kor naj si tedaj kupi za hornih 50 kr. to mašo, ki po pravici zasluži ime „tota pulchra“.

P. Hugolin.

Dnevne novice.

(Slovenski klub na Dunaji) ima svoj deveti večer v soboto 28. t. m. v Knausovi restavraciji „Zum Lothringer“ I. Kohlmarkt 24 v dvorani pri tleh. Čital bođe g. Fr. Svetič: „O naturalizmu“. S tem vabijo se na Dunaji bivajoči Slovenci, da se udeležē v obilnem številu tega večera. Začetek ob osmi uri.

(Odlikovanje.) Nadučitelj v Rajhenburgu, gosp. Fran Jamšek, znani pisatelj v pedagogiški stroki, dobil je za svoje zasluge naslov ravnatelja.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 43. snopič. Vsebinska „Pogonosi“.

(V Št. Jerneji na Dolenjskem) je bil dne 19. t. m. izvoljen županom Josip Poljanec iz Št. Jerneja, svetovalci Ig. Wutscher z Brezovice, Anton Mojzelj, Fran Bambič, Josip Bučar iz Št. Jerneja, Fran Fabijan z Gradišča in Martin Metelko iz Ledeče vasi.

(Pri občinski volitvi) na Ježici bil je izvoljen županom Anton Bolka, posestnik v Stožicah, svetovalci pa Janez Pečnik, Jernej Peršin, Fran Selan in Fran Plevnik.

(Nekaj za turiste.) Iz Kokre se nam piše: Naši hribolazci se bođo gotovo nekoliko zavzeli, ko izvedō novico, da lepe, zidane koče pod Grintovcem — ni več! Postavilo jo je pred nekimi leti avstrijsko planinsko društvo z velikimi stroški, ker je stala nad 1500 gold. Les za ostrežje so morali vlačiti pri skalorji navzgor, ker ga v tej višini ni dobiti. Opravljena je bila koča z vsem potrebnim za turiste, v njej je bilo celō štedilno ognjišče, vsa potrebna posoda za kuho, posteljna odeja itd. Ker pa je padel to zimo nenavadno velik sneg, odnesel jo je silovit plaz s zemljo vred, da se sedaj komaj pozná, kje je stala. Posestnik Suhodolnik, ki ima svoj dom pod Grintovcem, je z daljnogledom opazil, da ni več videti koče. Odpravil se je torej neko jutro zgodaj na pot, (po dnevu se ni upal iti zaradi plazov) ter najdel res prazen prostor.

(Slovensko gledališče.) Zadnja predstava v tej sezoni zvršila se je zadnjo nedeljo s prav dobrim uspehom. V burki „Prvikrat v gledališči“ odlikoval se je v prvi vrsti g. Boršttnik, ki je vrlo predstavljaj bedastega slugo Boštjana in vzbujal mnogo smeha. Prav dobro je pogodil g. Kocelj bogatega zasebnika Peresnika, ki je, kakor je rekel pokojni Levstik, namesto „pegaza“ zasel osla s prištitima mehurjema; istotako gđč. Zvonarjeva igralko Špelo. Ostale vloge so bile v dobrih rokah. Opereta „Tičnik“, ki že mnogo let ni bila na slovenskem odru, zasluži popolno pohvalo, akoravno ni orkester najbolje izvršil svoje naloge, kar pa ni krivda marljivega kapelnika g. Gerbiča. Znani pevki, gospa Gerbičeva in gđč. Daneševa, koji je občinstvo pri nastopu živahno pozdravilo in odlikovalo z lepima šopkoma, izvali ste s krasnim petjem burno odoravanje. G. Bučar, ki sicer nima obsežnega, a toli prijetnejši glas, in g. Pajsar pela sta in predstavljala svoji vlogi prav dobro. Prvo točko v opareti „Kaj ptici je, da je žalostna“, lepo skladbo g. Gerbiča, pela je gđč. Daneševa in zaslužila pohvalno ploskanje. Vrlo je sodeloval tudi del čitalniškega pevskega zbora.

(Umrli) je v noči od nedelje na ponedeljek v Celji c. kr. sodnijskega dvora pristav E. Benedikt za krvotokom, star 31 let.

(Razpisano) je mesto svetnika deželnega sodišča pri c. kr. okrožnem sodišči v Celji. Prošnje do 10. maja t. l.

(Odbor občine dobrniške) je dne 22. t. m. imenoval obče spoštovanega gosp. Ludovika Goljo, c. kr. okrajnega sodnika v Trebnjem, častnim občanom. Veseli nas, da občine s tem činom priznavajo zasluge vrlega moža, katerih obilno si je stekel za ves okraj.

(Gojenec na risarski akademiji v Gradci), g. Roman Fekonja, dovršil je prav dobro sliko ravnatelja ljudskih šol v Gradci, g. Vidoviča; imenovani umetniški gojenec kaže izredno lepo nadarjenost in so nemški listi že večkrat njegova dela pohvalno omenjali.

(Iz Trsta.) Cesaričinja Štefanija z nadvojvodinjo Marijo Josipino se je pripeljala v petek na parobrodicu „Bator“ v Pulj nenapovedana. Morje je bilo jako viharo. Zvečer je bila njej na čast v mornarski kazini veselica, h kateri so bile povabljene le prve osebe mornarične in oblastni; tudi v gledališči je bila slovesna predstava, katero je visoka gospa počastila s svojim prihodom. — Mestni zbor tržaški je v soboto v tajni seji dovolil „milostno“ pokojnino Dr. Müllerju, sedaj uradniku ministerstva v Rimu, ali vladni zastopnik je uležil svoj „veto“. — V ravno tej seji je bil imenovan župnikom pri sv. Jakobu č. g. Karol Mose, tamošnji kapelan. — Druge duhovske premembe: Č. g. Čuček, kapelan v Lovrani, administrator v Grdo-selo pri Pazinu; č. g. Marčinko iz Kastva za kapelana v Lovran; č. g. Dobravec iz Drage v Štorje. — Razpisani ste pa fara Valmovraža in Fruške. — Kanonična vizitacija bode dne 28. aprila v Klancu pri Hrpeljah, 29. na Brezovici, 30. na Divači in 1. maja v Rodiku. — Pozneje v drugi polovici maja pa bode tudi še v tomajski dekaniji. — Razpisano je mesto tajnika pri finančni prokuraturi v Trstu, eventualno pristava in koncipista.

(Zaradi nezgode), ki je nedavno zadela pri otoku Pagu cesarsko jahto „Greif“, sestavila se je posebna komisija pod predsedništvom namestnega admirala Eberau-a pl. Eberhorsta, da bo pričela preiskavo, kajti škoda znaša 42.000 gld. Tudi se čuje, da je „Greifov“ poveljnik redne ladije, kapetan Semsey de Semse, prosil za umirovljenje, kar pa ni prav verjetno, kajti omenjeni kapetan je odlikovan z redom železne krone in izvestno ne pojde poprej v pokoj, kakor ko bi komisija njemu prisodila krivdo.

(Tržaške c. kr. državne policije) ravnatelj, dvorni svetnik Pichler, pojde v pokoj; na njegovo mesto neki pride iz Tridenta c. kr. vladni svetnik Josip Černko, do sedaj voditelj tamošnjega policijskega komisarijata.

(Loterijo) [15.000 sreček po 20 kr.], dovolilo je finančno ravnateljstvo celjski krajevni razstavi; čisti dohodek porabil se bo za nakup raznih razstavljenih reči iz obrtniške stroke.

(Osepnice.) Dne 22. t. m. zbolel 1 otrok. Ozdravela 2 otroka, umrl 1 otrok. Bolnih 14 oseb.

Telegrami.

Inomost, 23. aprila. Poludrugo uro po prihodu se je kraljica Viktorija zopet odpeljala. Cesar je spremil kraljico do voza in se mej navdušenimi klici množice vrnil v dvorec. Zvečer se je odpeljal na Dunaj.

Berolin, 24. aprila. Izvestje ob 9. uri zjutraj: Cesar je imel prav dobro noč, mrzlica zjutraj prav mala, sploh se cesar počuti nekoliko bolje. Angleška kraljica se je zjutraj ob 8. uri 45 minut pripeljala v Charlottenburg, srčno so jo pozdravili cesarica in cesarska družina.

Pariz, 23. aprila. Dijaki so priredili protiboulanžistiške izjave. Včeraj in predvčerajšnjim so bili burni prizori, vendar brez resnih izgrediv. Prijeli so okoli 20 oseb.

Pariz, 23. aprila. Pariški občinski zastop je izrekel zaupanje ministerstvu Floquetovemu. Zbornica je danes obravnavala interpelacijo zaradi imenovanja civilne osebe vojnim ministrom in konečno izrekla vladi zaupanje s 377 glasovi proti 175.

Zahvala.

Slavna „Narodna šola“ v Ljubljani poslala je obilo šolskega blaga za revno šolsko mladino. Če kedaj, to zdaj je ta pripomoč na najboljšem mestu; v imenu revne dece se tem potom najtopleje na daru zahvaljujem.

Šolsko vodstvo na Vinici dne 18. aprila 1888.

Trošt,
nadučitelj.

Vremensko sporočilo.

Dne	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
23.	7. u. zjut.	735-0	11-2	sl. jvzh.	oblačno	0-20
	2. u. pop.	734-7	14-8	"	oblačno	dež
	9. u. zveč.	734-7	11-0	"	del. jasno	

Deloma oblačno in nekoliko dežja, zvečer skoraj jasno. Srednja temperatura 12 3/4°C, za 2-4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

24. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 05 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	80 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	869 " — "
Kreditne akcije	273 " 70 "
London	126 " 90 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleonid.	10 " 04 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 96 "
Nemške marke	62 " 30 "

Tržne cene

dne 21. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	17	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež,	4	55	Surovo maslo, "	—	90
Ječmen, "	4	22	Jajce, jedno, "	—	2
Oves, "	3	09	Mleko, liter, "	—	8
Ajda, "	4	22	Goreje meso, kgr.	—	56
Proso, "	4	55	Telečje, "	—	45
Koruza, "	5	62	Svinjsko, "	—	56
Krompir, "	2	32	Kostrunovo, "	—	36
Leča, "	12	—	Pišanec, "	—	40
Grah, "	13	—	Golob, "	—	18
Fižol, "	12	—	Seno, 100 kgr.	2	50
Maslo, kgr.	1	—	Slama, "	2	32
Mast, "	70	—	Drva trda, 4 mtr.	7	—
Špeh svež, "	56	—	" mehka, "	4	15

Razprodaja.

Ker nameravam razpustiti trgovino s podobami, razprodam

nad 200 oljnato-tiskanih slik

v baroknih zlatih okvirih.

Prodajam tudi cerkvene in salonske lestence (lustre) pod tovarniško ceno.

Ob enem priporočam svojo bogato zalogo

steklenega blaga

po najnižjih cenah.

Peregrin Kajzel,

Stari Trg št. 15 v Ljubljani.

Umetne

zobe in zobovja

ustavlja po najnovešem američanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmdratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

Krajevni in potovalni leksikon (Orts- und Reise-Lexikon) Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni leksikon

obseza vse avstro-ogerske kraje ter železnične, poštne, parobrodne in brzojavne postaje s znamenovanjem železničnih in parobrodskih podjetij; zaradi tega je za vsacega neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leksikon

sestavljen na podlagi današnjih prometnih razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vojaške in vojaške uradnike; ker je v njem navedena natančna lega vsacega kraja v Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštne, železniške in brzojavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon

je posebne vrednosti za vsacega odvjetnika, bilježnika, sodnijskega uradnika itd., ker je pri vsacem kraji povedano politiško in sodnijsko izvršenje, kakor tudi za vsakega graščinskega oskrbnika, tovarnarja, potovalca, izvoznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri vsakem kraji navedena pošta, železnica, oziroma bližnja pošta in železnična postaja.

Krajevni in potovalni leksikon

izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali subskripcijska cena za celo delo a. v. gld. 7.— ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa pri založniku

Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grünnergasse I.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnečev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Molitev

velik pripomoček k zveličanju.

Spisal

sv. Alfonz Maria Liguori.

Slovensko izdal s priidejanimi molitvami pri dopoldanski in popoldanski službi Božji

dr. Anton Jarc,

prošt.

„Prebirajte in na novo berite te bukve... pripravite, kolikor je v vaši moči tudi druge na to, da se jih bodo poslužili...“

„Zmed vseh duhovnih spisov, katere sem izdal, je ta gotovo najkoristnejši. Hotel bi, ako mi bilo mogoče, izdati toliko iztisov, kolikor je kristijanov na zemlji, da bi vsakemu dal po enega.“

(3) (Lastne besede sv. Alfonza.)

176 strani 16°. Cena lično v platno vezano 50 kr.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Lastnina „Katoliškega tiskovnega društva“.